

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 25. januar 2018 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Henrik Bitsch, Ib Hounsgaard Trabjerg og Jesper Jarnit (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

20. afd. kære nr. B-2584-17:

Domfældte

(advokat Jens Christian Bjerrehuus, besk.)

mod

Direktoratet for Kriminalforsorgen

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæreskrift af 29. november 2017, hvorved **Domfældte** har kæret kendelse afsagt af Retten i Helsingør den 23. november 2017 (1-1754/2017) om afslag på prøveløsladelse. Kærende har i kæreskriftet anmodet om mundtlig behandling af kæremålet.

Endvidere fremlagdes dommerens fremsendelsesbrev af 4. december 2017 og udskrift af retsbogen indeholdende den kærede afgørelse.

Herudover fremlagdes brev af 10. januar 2018 fra indkærede, hvoraf det fremgår, at indkærede ikke har yderligere bemærkninger til sagen, og at indkærede er indforstået med, at

sagen behandles på det foreliggende grundlag. Indkærede har i øvrigt henholdt sig til det anførte i indkæredes afgørelse af 12. juni 2017 og indberetning af 9. august 2017.

Landsretten har ikke fundet anledning til at imødekomme anmodningen fra kærende om mundtlig forhandling.

Byretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den truffe afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Ved Østre Landsrets dom af 18. februar 2016 blev kærende idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, samt § 215, stk. 1 og 2, jf. § 261, stk. 1, jf. stk. 2.

Kærende havde den 2. juni 2017 afsonet 2/3 af straffen fra dommen, mens straffen er afsonet fuldt ud den 2. august 2018.

Det følger af straffelovens § 38, stk. 1, at når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, skal det afgøres, om den dømte skal løslades på prøve. Løsladelse på prøve forudsætter blandt andet, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, jf. stk. 4.

Efter pkt. 6 i Direktoratet for Kriminalforsorgens dagældende vejledning nr. 9365 af 26. april 2016 (nu vejledning nr. 10232 af 14. december 2017) om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesvejledningen), indebærer den ovenfor nævnte betingelse i straffelovens § 38, stk. 4, at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår. Voldskriminalitet betragtes, uanset straffens længde, ikke som bagatelagtig kriminalitet.

Det fremgår endvidere af løsladelsesvejledningens pkt. 11, at kriminalitetens art vil have en vis betydning for bedømmelsen af risikoen for ny kriminalitet. Risiko for tilbagefald til personfarlig kriminalitet vil med større vægt tale mod prøveløsladelse end risiko for tilbagefald til (ikke professionel) berigelseskriminalitet.

Efter oplysningerne i sagen har kærende ikke under sin afsoning gennemgået et voldsforebyggende program med henblik på at forebygge recidiv til ligeartet kriminalitet, idet han ikke blev vurderet at være motiveret herfor og manglede erkendelse af sin kriminalitet. Kærende har angiveligt tilkendegivet, at hans motivation alene var at blive løsladt på halv tid.

Herefter – og af de i øvrigt af byretten anførte grunde – stadfæster landsretten byrettens afgørelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Retten hævet.